

לשמוע את קול התורה

פסוק השבוע – פרשת חוקת

אהבה בלי מצרים

"קח את המטה והקהל את העדה ואתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו, והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם" (במדבר כ, ח).

בני ישראל הגיבו בזעם על המחסור במים ואפילו התלוננו על עצם הוצאתם ממצרים: "ולמה הבאתם את קהל ה' אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו" (במדבר כ, ד).

בתגובת ה' אין כל תוכחה, אין שום מילה על כפיות הטובה אלא רק דאגה מידית לתת להם מים. הפסוק חוזר שלוש פעמים על נתינת המים לעם: "ונתן מימיו", "והוצאת להם מים", "והשקית את העדה ואת בעירם". ה' מנחה את משה לתת את המים בשלושה שלבים, מן הקל אל הכבד: קודם כל ייתן הסלע מימיו, לאחר מכן תוציא אתה בעצמך את המים מן הסלע, ולבסוף תדאג לחלק את המים לכולם. איזה שיעור אנו מקבלים כאן מה' יתברך. איזו אהבה בלי מצרים! בני ישראל צמאים- יש לתת להם מים מיד ולדאוג שכולם ישתו!

אך לא רק את אהבת ה' אנו רואים כאן, כי אם גם את האמון הרב שהוא מאמין בבני ישראל. "ודברתם אל הסלע... ונתן מימיו": הפסוק אינו אומר שהסלע ייתן סתם מים אלא שייתן את "מימיו" - המים הבלועים בתוכו. דיוק זה מלמדנו שגם במי שנראה לנו קשה כסלע טמונים מים חיים. גם כשבני ישראל נראים אטומים לדבר ה', אין זה כי אם למראית עין.

ומתוך האהבה והאמון הללו - "והשקית את העדה ואת בעירם". ה' מצווה את משה לתת מים לעם ולדאוג גם לבהמותיהם, או במילים אחרות גם לבהמות שבתוכם. כביכול כך אומר ה' למשה: אתה תספק את צרכיהם החומרניים באהבה, תדאג שכולם ישתו, ואז ייפתחולבם ואוזניהם ויהיו מוכשרים לקבל את דבר ה'.

שאל דוד בוצ'קו